QURAN (BOSNIAN)

26 - Ash-Shu'arÃ¢'

1. Ta-sin-mim.

2. Ovo su ajeti Knjige jasne!

3. Zar }e{ ti sebe uni{titi zato {to ovi ne}e da postanu vjernici?

4. Kad bismo htjeli, Mi bismo im s neba jedan znak poslali pred kojim bi oni {ije svoje sagnuli.

5. I njima ne do|e nijedna nova opomena od Milostivoga, a da se od nje ne okrenu.

6. Oni pori~u, - pa, sti}i }e ih sigurno posljedice onoga ~emu se izruguju.

7. Zar oni ne vide kako ~inimo da iz zemlje ni~e svakovrsno bilje plemenito?

8. To je, doista, dokaz, ali ve}ina njih ne vjeruje,

9. a Gospodar tvoj je, zaista, silan i milostiv.

10. A kad je Gospodar tvoj Musaa zovnuo: "Idi narodu koji se prema sebi ogrije{io,

11. narodu faraonovu, ne bi li se Allaha pobojao", -

12. on je rekao: ""Gospodaru moj, bojim se da me oni u la` ne utjeraju,

13. da mi ne postane te{ko u du{i i da mi se jezik ne saplete; zato podaj poslanstvo i Harunu,

14. a ja sam njima i odgovoran, pa se pla{im da me ne ubiju".

15. "Ne}e!" re~e On. "Idite obojica sa dokazima Na{im, Mi }emo s vama biti i slu{ati.

16. Oti|ite faraonu i recite: ‚Mi smo poslanici Gospodara svjetova,

17. dopusti da sinovi Israilovi po|u s nama!Â'"

18. "Zar te me|u nama nismo gojili dok si dijete bio i zar me|u nama tolike godine `ivota svoga nisi proveo?" Â– re~e faraon Â–

19. "i uradio si nedjelo koje si uradio i jo{ si nezahvalnik?"

20. "Ja sam onda ono uradio nehotice" Â– re~e,

21. "a od vas sam pobjegao zato {to sam se vas bojao, pa mi je Gospodar moj mudrost darovao i poslanikom me u~inio.

22. A dobro~instvo koje mi prebacuje{ - da nije to {to si sinove Israilove robljem u~inio?"

23. "A ko je Gospodar svjetova?" Â– upita faraon.

24. "Gospodar nebesa i Zemlje i onoga {to je izme|u njih, ako vjerujete" Â– odgovori on.

25. "^ujete li ?" Â– re~e onima oko sebe faraon.

26. "Gospodar va{ i Gospodar va{ih davnih predaka" Â– re~e Musa.

27. "Poslanik koji vam je poslan, uistinu, je lud" Â– re~e faraon.

28. "Gospodar istoka i zapada i onoga {to je izme|u njih, ako pameti imate" Â– re~e Musa.

29. A faraon re~e: "Ako bude{ kao boga nekog drugog osim mene priznavao, sigurno }u te u tamnicu baciti!"

30. "Zar i onda kad ti budem o~igledan dokaz donio?" Â– upita on.

31. "Pa daj ga, ako isitnu govori{!" Â– re~e faraon.

32. I Musa baci {tap svoj, kad on Â– zmija prava,

33. a onda izvadi ruku iz njedara, kad ona, onima koji su gledali Â– bijela.

34. "Ovaj je zaista vje{t ~arobnjak: - re~e glave{inama oko sebe faraon -,

35. "ho}e da vas ~arolijom svojom iz zemlje va{e izvede. Pa {ta savjetujete?"

36. "Ostavi njega i brata njegova!" Â– reko{e -, "a u gradove po{alji da saklupljaju,

37. sve ~arobnjake vje{te }e ti dovesti."

38. i ~arobnjaci se u odre|eno vrijeme i ozna~enog dana sabra{e,

39. a narodu bi re~eno: "Ho}ete li se iskupiti

40. da budemo uz ~arobnjake, ako oni budu pobjednici!Â'

41. A kad do|o{e, ~arobnjaci faraona upita{e: "Da li }e nama, doista, pripasti nagrada ako mi budemo pobjednici?

42. "Ho}e""- odgovori on Â–"bi}ete tada sigurno meni najbli`i."

43. Musa im re~e; "Bacite ono {to `elite da bacite!"

44. I oni pobaca{e konope svoje i {tapove svoje i reko{e" "Tako nam dostojanstva faraonova, mi }emo svakako pobijediti!"

45. Zatim Musa baci svoj {tap, koji, odjednom, proguta ono {to su oni la`no izveli.

46. ^arobnjaci se onda na tle baci{e

47. i reko{e: "Mi vjerujemo u Gospodara svjetova,

48. Gospodara Musaova i Harunova!Â'

49. "Da povjerujete njemu prije dopu{tenja moga!" Â– viknu faraon. Â– "On je va{ u~itelj, on vas je ~arobnja{tvu nau~io Â– a vi }ete zapamtiti; poodsijeca}u vam ruke i noge va{e unakrst i sve }u vas porazapinjati!Â'

50. "Ni{ta stra{no!" Â– reko{e oni -, "mi }emo se Gospodaru svome vratiti.

51. Mi se nadamo da }e nam Gospodar na{ grijehe na{e oprostiti zato {to smo prvi vjernici."

52. I Mi objavismo Musau: "Kreni no}u s robovima Mojim, ali bi}ete gonjeni."

53. I faraon posla po gradovima sakuplja~e:

54. "Ovih je zaista malo

55. i rasrdili su nas,

56. a mi smo svi budni!"

57. I Mi ih izvedosmo iz vrtova i rijeka,

58. iz riznica i dvoraca divnih.

59. Eto tako je bilo, i Mi dadosmo da to nasiljede sinovi Israilovi.

60. I oni ih, kad se sunce ra|alo, sustigo{e.

61. pa kad jedni druge ugleda{e, drugovi Musaovi povika{e: "Samo {to nas nisu stigli!"

62. "Ne}e!" Â– re~e on Â– "Gospodar moj je sa mnom, On }e mi put pokazati."

63. I Mi objavismo Musau: "Udari {tapom svojim po moru!" Â– i ono se rastavi i svaki bok njegov bija{e kao veliko brdo;

64. i Mi onda tamo one gruge pribli`ismo Â–

65. a Musaa i sve one koji bijahu s njim spasismo Â–

66. i one druge potopismo.

67. To je, zaista, pouka, i ve}ina njih nisu bili vjernici

68. a Gospodar tvoj je, doista, Silan i Milostiv.

69. i ka`i im vijest o Ibrahimu

70. kada je oca svoga i narod svoj upitao: "^emu se vi klanjate?"

71. a oni odgovorili: "Klanjamo se kumirima i povazdan im se molimo",

72. on je rekao: "Da li vas oni ~uju kad se molite,

73. ili, da li vam mogu koristiti ili na{koditi?"

74. "Ne," Â– odgovori{e, "ali mi smo upamtili pretke na{e kako tako postupaju."

75. "A da li ste razmi{ljali" Â– upita on Â– "da su oni kojima se klanjate

76. vi i kojima su se klanjali davani preci va{i,

77. doista, neprijatelji moji? Ali, to nije Gospodar svjetova,

78. koji me je stvorio i na pravi put uputio,

79. i koji me hrani i poji,

80. i koji me, kad se razbolim, lije~i,

81. i koji }e mi `ivot oduzeti, i koji }e me poslije o`ivjeti,

82. i koji }e mi, nadam se, pogre{ke moje na Sudnjem danu oprostiti!

83. Gospodaru moj, podari mi znanje i uvrsti me me|u one koji su dobri

84. i u~ini da me po lijepom spominju oni {to }e poslije mene do}i,

85. i u~ini me jednim od onih kojima }e{ d`ennetske blagodati darovati, -

86. i ocu mome oprosti, on je jedan od zalutalih Â–

87. i ne osramoti me na Dan kad }e ljudi o`ivljeni biti,

88. na Dan kada ne}e nikakvo blago, a ni sinovi od koristi biti,

89. samo }e onaj koji Allahu srca ~ista do|e spasen biti."

90. I d`ennet }e se ~estitima pribli`iti,

91. a d`ehennem zalutalima ukazati,

92. i re}i }e im se: "Gdje su oni kojima ste se klanjali,

93. a niste Allahu; mogu li vam oni pomo}i, a mogu li i sebi pomo}i?"

94. pa }e i oni i oni koji su ih u zabludu doveli u nj biti ba~eni,

95. i vojske Iblisove Â– svi zajedno.

96. I oni }e, sva|aju}i se u njemu, govoriti:

97. "Allaha nam, bili smo, doista, u o~itoj zabludi

98. kad smo vas s Gospodarom svjetova izjedna~avali,

99. a na stranputicu su nas naveli zlikovci,

100. pa nemamo ni zagovornika,

101. ni prisna prijatelja, -

102. da nam je samo da se povratimo, pa da postanemo vjernici!"

103. u tome je pouka, ali ve}ina ovih nisu vjernici,

104. a Gospodar tvoj je, zaista, Silan i Milostiv.

105. I Nuhov narod je smatrao la`nim poslanike.

106. Kad im brat njihov Nuh re~e: "Kako to da se Allaha ne bojite?

107. Ja sam vam, sigurno, poslanik pouzdani,

108. zato se bojte Allaha i budite poslu{ni meni!

109. Za ovo od vas ne tra`im nikakve nagrade, mene }e Gospodar svjetova nagraditi,

110. zato se bojte Allaha i budite poslu{ni meni!" Â–

111. oni reko{e; "Kako da te poslu{amo, kad te najni`i sloj ljudi slijedi?"

112. "Ne znam je {ta oni rade" Â– re~e on,

113. "svi }e pred Gospodarom mojim, da znate, ra~un polagati,

114. a ja vjernike ne}u otjerati,

115. ja samo javno opominjem!"

116. "Ako se ne okani{, o Nuhu!" Â– reko{e oni -, "bi}e{ sigurno kamenovan!"

117. "Gospodaru moj," Â– re~e on Â– "narod moj me u la` utjeruje,

118. pa Ti meni i njima presudi i mene i vjernike koji su sa mnom spasi!Â'

119. I Mi smo njaga i one koji su bili uz njega u la|i krcatoj spasili,

120. a ostale potopili.

121. To je pouka, ali ve}ina ovih nisu vjernici,

122. a Gospodar tvoj je zaista Silan i Milostiv.

123. I Ad je smatrao la`nim poslanike.

124. Kad im brat njihov Hud re~e: "Kako to da se Allaha ne bojite?"

125. Ja sam vam ,sigurno, poslanik pouzdani,

126. zato se bojte Allaha i budite poslu{ni meni!

127. Za ovo od vas ne tra`im nikakve nagrade, mene }e Gospodar svjetova nagraditi.

128. Za{to na svakoj uzvi{ici palate zidate, druge ismijavaju}i,

129. i podi`ete utvrde kao da }ete vje~no `ivjeti,

130. a kad ka`njavate, ka`njavate kao silnici/

131. Bojte se Allaha i meni budite poslu{ni!

132. Bojte se onoga koji vam daruje ono {to znate:

133. daruje vam stoku i sinove,

134. i ba{~e i izvore.

135. Ja se, doista, bojim, za vas na Velikom danu patnje" Â–

136. reko{e oni: "Nama je svejedno savjetovao ti ili ne bio savjetnik,

137. ovako su i narodi davna{nji vjerovali,

138. i mi ne}emo biti mu~eni."

139. I oni su nastavili da ga u la` utjeruju, pa smo ih Mi uni{tili. To je pouka, ali ve}ina ovih ne}e da vjeruje,

140. a Gospodar tvoj je, zaista, Silan i Milostiv.

141. I Semud je smatrao la`nim poslanike.

142. Kad im brat njihov Salih re~e: "Kako to da se Allaha ne bojite?

143. Ja sa vam, sigurno, poslanik pouzdani.

144. zato se bojte Allaha i budite poslu{ni meni!

145. Za ovo od vas ne tra`im nikakve nagrade, mene }e Gospodar svjetova nagraditi.

146. Zar mislite da }ete ovdje biti ostavljeni bezbjedni,

147. u vrtovima i me|u izvorima.

148. u usjevima i me|u palmama sa plodovima zrelim?

149. Vi u brdima vrlo spretno ku}e kle{ete.

150. zato se bojte Allahai poslu{ni meni budite.

151. i ne slu{ajte naredbe onih koji u zlu pretjeruju,

152. koji na Zemlji ne zavode red ve} nered uspostavljaju" Â–

153. reko{e oni: "Ti si samo op~injen;

154. ti si ~ovjek, kao i mi; zato nam donesi jedno ~udo ako je istina to {to govori{!"

155. "Evo to je kamila" Â– re~e on -, "u odre|eni dan ona }e piti, a u poznati dan vi.

156. i ne u~inite joj nikakvo zlo da vas ne bi stigal patnja na Velikom danu!Â’

157. Ali, oni je zakla{e i potom se pokaja{e.

158. i sti`e ih kazna. To je pouka, ali ve}ina ovih ne}e da vjeruje,

159. a Gospodar tvoj je, zaista, Silan i Milostiv

160. I Lutov narod je smatrao la`nim poslanike.

161. Kad im njihov brat Lut re~e: "Kako to da se ne bojite?

162. Ja sam vam, sigurno, poslanik pouzdani,

163. zato se bojte Allaha i budite poslu{ni meni!

164. Za ovo od vas ne tra`im nikakve nagrade, mene }e Gospodar svjetova nagraditi.

165. Za{to vi, mimo sav svijet, sa mu{karcima op}ite,

166. a `ene svoje, koje je za vas Gospodar va{ stvorio, ostavljate? Vi ste ljudi koji svaku granicu zla prelazite" Â–

167. reko{e oni: "Ako se ne okani{, o Lute, bi}e{ sigurno prognan."

168. "Ja se gnu{am toga {to vi radite!" Â– re~e on;

169. "Gospodaru moj, sa~uvaj mene i porodicu moju kazne za ono {to oni rade!Â’

170. I Mi smo sa~uvali njega i porodicu njegovu Â– sve,

171. osim starice koja je ostala sa onima koji su kaznu iskusili,

172. a zatim smo ostale uni{tili

173. spustiv{i na njih ki{u, - a stra{ne li ki{e za one koji su opomenuti bili!

174. To je pouka, ali ve}ina ovih ne}e da vjeruje,

175. a Gospodar tvoj je, zaista, Silan i Milostiv.

176. I stanovnici Ejke su u la` ugonili poslanike.

177. kad im [uajb re~e: "Kako to da se ne bojite?

178. Ja sam vam, sigurno, poslanik pouzdani,

179. zato se bojte Allaha i budite poslu{ni meni!

180. Za ovo od vas ne tra`im nikakve nagrade, mene }e Gospodar svjetova nagraditi.

181. Pravo mjerite na litru i ne zakidajte

182. a na kantaru ispravnom mjerom mjerite,

183. i ljudima prava njihova ne umanjujte i zlo po Zemlji, nered prave}i, ne ~inite,

184. i Onoga koji je stvorio vas i narode davna{nje bojte se" Â–

185. reko{e oni; "Ti si samo op~injen;

186. i ti si samo ~ovjek kao i mi; za nas si ti, doista, la`ac pravi;

187. zato spusti na nas kaznu s neba, ako istinu govori{!"

188. "Gospodar moj dobro zna {ta vi radite" Â– re~e on.

189. I oni su nastavili da ga u la` utjeruju pa ih je stigla kazna iz oblaka; a to je bila kazna jednog stra{nog dana.

190. To je pouka, ali ve}ina ovih ne}e da vjeruje,

191. a Gospodar tvoj je, zaista, Silan i Milostiv.

192. I KurÂ’an je sigurno objava Gospodara svjetova;

193. donosi ga povjerljivi D`ibrili

194. na srce tvoje, da opominje{

195. na jasnom arapskom jeziku;

196. on je spomenut u knjigama poslanika prija{njih, -

197. zar ovima nije dokaz to {to za njega znaju u~eni ljudi sinova Israilovih?

198. A da ga objavljujemo i nekom ne-Arapu.

199. pa da im ga on ~ita, opet u nj ne bi povjerovali.

200. Eto, tako ga Mi u srca gre{nika uvodimo,

201. oni u nj ne}e vjerovati dok ne do`ive patnju nesnosnu,

202. koja }e im iznenada do}i, kad je najmanje budu o~ekivali,

203. pa }e re}i: "Ho}e li nam se imalo vremena dati?"

204. Za{to oni kaznu Na{u po`uruju?!

205. [ta ti misli{, ako im Mi dopu{tamo da godinama u`ivaju,

206. i naposljetku ih sna|e ono ~ime im se prijeti,

207. zar }e imati {ta od slatkog `ivota koji su provodili?

208. Mi nijedan grad nismo razorili prije nego su im do{li oni koji su ih opominjali

209. da bi pouku primili; Mi nismo nepravedni bili.

210. KurÂ’an ne donose {ejtani,

211. nezamislivo je da to oni ~ine; oni to nisu kadri,

212. oni nikako ne mogu da ga prislu{kuju.

213. Zato se, mimo Allaha, ne moli drugom bogu Â– da ne bi bio jedan od onih koji }e biti mu~eni!

214. I opominji rodbinu svoju najbli`u

215. i budi ljubazan prema vjernicima koji te slijede!

216. A ako te ne budu poslu{ali, ti reci: "Ja nemam ni{ta s tim {to vi radite."

217. I pouzdaj se u Silnoga i Milostivog,

218. koji te vidi kada ustane{

219. da sa ostalima molitvu obavi{,

220. jer On, doista, sve ~uje i sve zna.

221. Ho}u li vam kazati kome dolaze {ejtani?

222. Oni dolaze svakom la{cu, gre{niku,

223. oni prislu{kuju, - i ve}inom oni la`u.

224. A zavedeni slijede pjesnike.

225. Zar ne zna{ da oni svakom dolinom blude

226. i da govore ono {to ne rade,

227. tako ne govore samo oni koji vjeruju i dobra djela ~ine, i koji ~esto Allaha spominju, i koji uzvra}aju kad ih ismijavaju. A mnogobo{ci }e sigurno saznati u kakvu }e se muku uvaliti.